

NOTA VAN TOELICHTING

Algemene toelichting

Vanwege het kernwapenprogramma (nucleaire activiteiten) van de Islamitische Republiek Iran (hierna: Iran) golden er vanaf 2006 sancties tegen dat land. In een reeks van Resoluties, waaronder VN-Veilighedsresoluties 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008), 1929 (2010) en 2231 (2015) heeft de VN-Veilighedsraad een aantal resoluties aangenomen met de eis dat Iran de verrijking van uranium met het oog op de proliferatie van kernwapens en andere nucleaire activiteiten staakt. Iran weigerde jarenlang voldoen aan de eisen van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties om te stoppen met het verrijken van uranium.

Op 20 juli 2015 heeft de VN-Veilighedsraad resolutie 2231 (2015) unaniem aangenomen. De resolutie keurde het akkoord over Irans kernprogramma van 14 juli 2015 goed na een lange reeks van intensieve diplomatieke onderhandelingen om tot een alomvattend akkoord te komen over het Iraanse nucleaire programma het *Joint Comprehensive Plan of Action* (hierna: JCPOA) dat is ondertekend door de Verenigde Staten van Amerika, Frankrijk, Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Rusland, China en Iran. Dit overeengekomen en gezamenlijk alomvattend actieplan stelde het stapsgewijs verlichting van sanctiemaatregelen tegen Iran voorop als dat akkoord zou worden nageleefd. De overeengekomen afspraken in het akkoord zijn gericht op een drastische inperking van het Iraanse nucleaire programma in combinatie met verregaande verificatiemechanismen. Daar staat tegenover dat wanneer Iran de afspraken verifieerbaar heeft uitgevoerd, de VN-sancties en de autonome sancties ingesteld door de Europese Unie (EU) en de Verenigde Staten (VS) in fases zullen worden opgeheven. VN-Veilighedsraad resolutie 2231 (2015) bepaalt dat na de door de Internationaal Atoomenergie Agentschap (hierna: IAEA) geverifieerde uitvoering van de met nucleaire vraagstukken verband houdende verbintenissen van Iran in het JCPOA, de bepalingen van VN-Veilighedsraadresoluties 1696 (2006), 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008), 1835 (2008), 1929 (2010) en 2224 (2015) moeten worden beëindigd.

Het voortbestaan van het JCPOA staat onder zware druk sinds de terugtrekking uit het JCPOA op 8 mei 2018 van de Verenigde Staten. De terugtrekking van de Verenigde Staten betekent niet het einde van het akkoord. Het JCPOA is immers multilateraal verankerd in VN-Veilighedsraad resolutie 2231. De Verenigde Staten hebben eenzijdig

financiële en handelssancties tegen Iran heringevoerd. Tot mei 2019 heeft Iran zich dan ook aan de afspraken binnen het JCPOA gehouden. Dit kan ook worden geconcludeerd uit de opeenvolgende rapporten van de IAEA. Precies een jaar na de Amerikaanse terugtrekking uit het JCPOA heeft Iran aangekondigd zich niet meer te zullen houden aan alle afspraken uit het akkoord. Ondanks de internationale druk op het nucleaire akkoord zijn er ook andere zorgen met betrekking tot Iran, zoals de mensenrechtensituatie in het land maar ook haar rol in de regio dat tot (verergerde) spanningen leidt.

Op 16 januari 2016 heeft de VN bepaalde nucleair-gerelateerde beperkende maatregelen opgeheven, zoals vastgesteld bij Resolutie 2231 (2015) en binnen de Europese Unie zijn reeds maatregelen van kracht om het Iraanse ballistische raketprogramma in te perken. Zo zijn er handelsrestricties, is er een wapenembargo op Iran van kracht, en gelden sancties voor personen en entiteiten.

Het onderhavige sanctiebesluit strekt ter uitvoering van Resolutie 2231 en ziet erop toe dat de relevante financiële sancties (*targeted financial sanctions*) worden gehandhaafd en niet worden ontweken. In navolging van de internationale ontwikkelingen en in het belang van de internationale rechtsorde heeft de regering dan ook besloten met gebruikmaking van artikel 2 van de Sanctieverordening 2006 om beperkende maatregelen voor Iran te implementeren.

Financiële consequenties

Aan de invoering van dit sanctiebesluit zijn geen financiële consequenties voor het Land verbonden. Tot slot zij vermeld dat de regering, omdat dit landsbesluit strekt tot de onverwijld uitvoering van een internationaal besluit, heeft besloten het horen van de Raad van Advies achterwege te laten. De mogelijkheid daartoe wordt geboden door het tweede lid van artikel 2 van de Sanctieverordening 2006.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Dit artikel bevat een aantal noodzakelijke begripsbepalingen. In artikel 1 wordt gebruik gemaakt van het begrip “geconsolideerde 2231 lijst”. Dit begrip is gedefinieerd als de lijst die door de VN-Veiligheidsraad wordt bijgehouden. Gelet op de frequentie waarmee de geconsolideerde lijst kan worden aangepast, is deze dynamisch ingevuld waardoor eenieder telkens moet uitgaan van de meest recente versies, om te waarborgen dat

mogelijke wijzigingen in de geconsolideerde lijst direct doorwerken in het onderhavige landsbesluit. De overige begripsomschrijvingen spreken voor zich.

Artikel 2

Op grond van artikel 2 worden de fondsen en andere vermogensbestanddelen van de personen vermeld op de geconsolideerde 2231 lijst van personen, ondernemingen of instellingen bevroren. De geconsolideerde 2231 lijst bevat de personen en entiteiten die door de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties zijn aangewezen en die betrokken zijn geweest of steun hebben verleend aan Irans proliferatiegevoelige nucleaire activiteiten of de ontwikkeling door Iran van systemen voor de overbrenging van kernwapens door onder meer betrokken te zijn bij de aankoop van goederen, uitrusting, materialen en technologie zoals ook gespecificeerd in bijlage B van resolutie 2231 (2015). Het betreffen dan ook natuurlijke personen, ondernemingen en instellingen die reeds genoemd waren in de annexen van VN-Veiligheidsraadresoluties 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) en 1929 (2010). Derhalve wordt dan ook verwezen naar de geconsolideerde 2231 lijst zoals gehanteerd door de Veiligheidsraad. Op de geconsolideerde 2231 lijst kunnen doorlopend natuurlijke personen, rechtspersonen, entiteiten en lichamen worden toegevoegd (listing) en verwijderd (delisting).

Artikel 3

Artikel 3 belast de Centrale Bank van Aruba (de Bank) met de bekendmaking op een tijdige en digitale wijze via de website van de Bank www.cbaruba.org. Zodoende kan op een efficiënte en doeltreffende wijze uitvoering worden gegeven met de beoogde bevroeringsmaatregelen. De geconsolideerde 2231 lijst (*the 2231 List*) is tevens eenvoudig te raadplegen op de website van de Verenigde Naties (<http://www.un.org>). Van deze lijst dienen naast bijvoorbeeld de financiële dienstverleners ook de aangewezen niet-financiële dienstverleners (*Designated Non-Financial Businesses and Professions (DNFBP's)*) waaronder advocaten, accountants, belastingadviseurs, makelaars, notarissen, autohandelaren en juweliërs steeds voortdurend op de hoogte te zijn

Artikel 4

Dit artikel verplicht de dienstverleners om geen diensten te verlenen en geen handelingen te verlenen die ertoe leiden of redelijkerwijs ertoe kunnen leiden dat een natuurlijke persoon, rechtspersoon of andere entiteit, vermeld op de geconsolideerde 2231 lijst op enigerlei wijze de beschikking krijgt over de krachtens artikel 2 bevroren fondsen of andere vermogensbestanddelen. Daarbij gaat het niet alleen om diensten in de zin van

artikel 1 van het onderhavige landsbesluit, maar tevens om elke feitelijke handeling die ertoe leidt dat een fonds of vermogensbestanddeel in de macht van een aangewezen persoon of entiteit wordt gebracht.

Artikel 5

Ingevolge dit artikel dienen de dienstverleners onverwijld maatregelen te treffen, voor zover zij fondsen of vermogensbestanddelen van een natuurlijke persoon, rechtspersoon of andere entiteit, vermeld op de geconsolideerde 2231 lijst, onder zich hebben waardoor deze fondsen en vermogensbestanddelen niet in strijd met de bevroeringsmaatregelen worden overgemaakt, omgezet, verplaatst of ter beschikking kunnen worden gesteld aan een natuurlijke persoon, rechtspersoon of andere entiteit, vermeld op de voornoemde lijst.

Artikel 6

Een bevroeringsmaatregel kan ook een registergoed betreffen, aangezien deze ook een vermogensbestanddeel in de zin van het onderhavige landsbesluit kan zijn. Een registergoed wordt in artikel 3.10 van het Burgerlijk Wetboek van Aruba omschreven als een goed voor welker overdracht of vestiging inschrijving in de daartoe bestemde openbare registers noodzakelijk is. Het gaat daarbij in wezen om onroerende zaken, vliegtuigen en schepen, en de beperkte rechten die op deze zaken gevestigd kunnen worden. Aangezien een bevroering van een dergelijk vermogensbestanddeel ertoe leidt dat de rechthebbende niet langer erover kan beschikken, is het wenselijk dat hiervan aantekening wordt gedaan in de openbare registers. Zodoende wordt voor eenieder duidelijk gemaakt dat deze registergoederen bevroren zijn. Dit geldt in het bijzonder voor de dienstverleners die uit hoofde van hun functie betrokken zijn bij het rechtsverkeer van registergoederen (met name notarissen) en die daarvoor aangewezen zijn op de openbare registers.

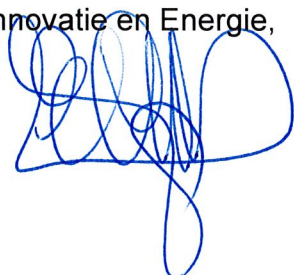
In verband met het bovenstaande legt dit artikel een zorgplicht op de desbetreffende houders van de openbare registers - voor onroerende zaken en de daarop te vestigen beperkte rechten is dat de hypotheekbewaarder, terwijl dat voor luchtvaartuigen en schepen dat de houders van het scheepsregister respectievelijk het luchtvaartuigenregister zijn – om aantekening te doen van de bevroering in het openbare register in kwestie. De zorgplicht houdt in dat de houders van het openbare register zelf dienen na te gaan of een registergoed bevroren is als gevolg van vermelding van de rechthebbende

op één van de bevrozingslijsten. De aangewezen weg hiervoor is de raadpleging van deze lijsten.

Artikel 7

Artikel 7 bevat tenslotte de inwerkingtredingsbepaling. Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Afkondigingsblad van Aruba aangezien er internationale sancties worden geïmplementeerd.

De minister van Algemene Zaken, Integriteit,
Overheidszorg, Innovatie en Energie,

De minister van Financiën, Economische Zaken
en Cultuur,

De minister van Justitie, Veiligheid
en Integratie,

